

DIREKTEUR H. VAN VEEN NEEMT NA 35 JAAR AFSCHEID VAN B URENSE MELKFABRIEK

„De liefde van een boer gaat via zijn beurs”

„Melkbussen van „De Stichting” moeten glimmen, bussen die niet glimmen vind ik een aanfluiting”, stelt de heer Van Veen.

Van Veen vertrekt

Bron: 4 sept. 1982 Tielse Courant ?

BUREN - Directeur Henk van Veen (66) van de Coöperatieve Fabriek van Melkprodukten *de Stichting in Buren* gaat na 35 jaar met pensioen.

Onder zijn leiding werd in 1952 een nieuwe fabriek gebouwd, waarvan de totale produktie van 7 miljoen kilo melk per jaar toen naar ruim 70 miljoen kilo melk per jaar nu zou stijgen.

De gemiddelde prijs per liter melk, die de boeren ervoor ontvangen, steeg in die periode van 13 cent naar bijna 70 cent, afhankelijk van vet- en eiwitgehalte en kwaliteit.

Vrijdag 10 september neemt Van Veen 's middags afscheid in wegrestaurant de Betuwe in Tiel. 's Avonds

wordt in dorps huis 't Zoetzand in Beusichem ook nog een afscheidsbijeenkomst gehouden voor het personeel en de melkrijders.

Tot zijn opvolger is benoemd de 52- jarige Van Assenberg, afkomstig van een melkfabriek uit Rouveen / Staphorst.

DIREKTEUR H. VAN VEEN NEEMT NA 35 JAAR AFSCHEID VAN B URENSE MELKFABRIEK

„De liefde van een boer gaat via zijn beurs”

BUREN - „Het kan een kwestie van smaak zijn, maar ik vind de kaas die wij in Buren maken lekkerder dan de kaas die ergens anders gemaakt wordt”, lacht de heer H. van Veen, die onlangs zijn functie als directeur van de melkfabriek „De Stichting” in Buren wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd beëindigde. De heer Van Veen is 35 jaar directeur geweest van *De Stichting* en hij zegt tevreden terug te kijken op de periode die achter hem ligt. Dat laatste zal zeker niet alleen zijn omdat hem de kaas zo goed smaakt, want deze liberaal heeft de afgelopen 50 jaar zijn ambities waar kunnen maken.

In 1930 begon de heer Van Veen namelijk als ongeschoold arbeider op een melkfabriek in Kuinre om in 1982 als directeur van de Burense melkfabriek te eindigen.

„Mijn vader was veehouder in de kop van Overijssel, maar de veehouderij was in de jaren 30 niet zo lonend, waar nog bij kwam dat mijn moeder zes jaar lang ziek was geweest waardoor al het geld op was. In 1930, op 13-jarige leeftijd, moest ik daarom een baantje zoeken en aangezien mijn vader ver van alle steden woonde moest ik érgens in de kost, Zo kwam ik in de melkfabriek in Kuinre terecht”, vertelt de heer Van Veen. Toen de heer Van Veen thuis weg ging gaf zijn vader hem de opdracht mee, om zich omhoog te werken in het bedrijfsleven. Voor Van Veen volgde na 1930 dan ook een tijd van cursussen volgen en steeds ander werk zoeken. Zo veranderd hij elke twee à drie jaar van baan en melkfabriek.

Langs die weg kwam hij in 1947 als directeur bij de Culemborgse melkfabriek in dienst. „Een jaar later, in 1948 hebben we de melkfabriek in Buren opgekocht. Buren en Culemborg waren toen beide kleine fabriekjes. In 1952 zijn we in Buren met de bouw van een nieuwe fabriek begonnen. We kozen toentertijd voor Buren omdat de gemeente prima voorwaarden bood, bovendien lag Buren midden in ons melkwingebied dat zich uitstrekt van Dodewaard tot Deil”, aldus Van Veen.

BOERENZOON

Als directeur van een coöperatieve melkfabriek werkte Van Veen min of meer in opdracht van de aangesloten veehouders. De functie bracht dan ook veel contacten met boeren met zich mee. Een taak die Van Veen als zoon van een veehouder wel toevertrouwd was. „De zuivelfabriek is een verlengstuk van de boerderij en het is de taak van de directeur om te zorgen dat een boer de hoogste prijs voor zijn producten krijgt, want er wordt wel eens gezegd, de liefde van een man gaat door zijn maag, maar de liefde van een boer gaat door zijn portemonnee. De omgang tussen de boeren en de directeur was dan ook altijd zeer gemoedelijk, maar keihard: zij eisten van mij de hoogste prijs en ik eiste van hen de hoogste kwaliteit om lekkere producten te maken en zo een goede prijs te kunnen maken”, vertelt Van Veen.

Duidelijk een beetje trots is de heer Van Veen op het feit dat de Burense fabriek, een vrije fabriek is en geen onderdeel van een groot concern. „Van die grote concerns daar hou ik niet van”, stelt Van Veen, maar klein mag de Burense fabriek ook niet genoemd

worden. Per jaar wordt er 75 miljoen kilo melk verwerkt. Het merendeel van die melk wordt verwerkt tot kaas. Een geringer deel wordt doorverkocht aan de Melkunie die het verwerkt tot consumptiemelk, toetjes en dergelijke.

DRUKTE

Naast het bedingen van de hoogste prijs voor de produkten van de boeren ziet Van Veen als belangrijkste taak van een directeur van een zuivelfabriek de zorg dat alles blijft draaien.

„Elke dag moeten er weer sloten melk verwerkt worden, daarom moet de fabriek gewoon draaien en de directeur moet daarvoor instaan. Je moet dan ook bereid zijn om 24 uur per dag klaar te staan, naar het aantal werkuren moet je niet kijken, dat doet een boer ook niet”.

Door de zorg voor het draaien van de fabriek, die plotseling weggevallen is heeft Van Veen wel een beetje moeite met de rust thuis. *„Als het op de fabriek stil is dan lag de water voorziening stil en dat betekende dat er iets mis was. Ik moet dan ook echt aan de rust wennen”*, vertelt Van Veen. Verder bekennt hij dat het afscheid van zijn werk hem zwaar valt. *„De fabriek is een levenswerk geweest, dan valt afscheid nemen altijd zwaar. Maar ik ben geen 100 procent meer en dan wil ik toch plaatsmaken voor een jongere”*, aldus Van Veen.

Vervelen zal deze ex-direkteur van de melkfabriek zich echter niet snel want naast zijn baan was en is hij raadslid, lid van het bestuur van de Nutsspaarbank en lid van de restauratiecommissie van de kerk. Drie bezigheden die zullen voorkomen dat de heer Van Veen zich in de toekomst verveelt.

Zaterdag 4 september 1982 (mogelijk Tielse Courant ?)

„Het raadswerk blijft gelukkig”

Door Rutger van Rijnberk

BUREN - Bijna is het veertien dagen geleden, dat Henk van Veen (66) het roer over gaf aan zijn opvolger. Daarmee kwam echter geen abrupt einde aan zijn lange loopbaan bij *de Stichting*. Weliswaar neemt Van Veen volgende week officieel afscheid, maar hij loopt eerst nog een paar dagen met zijn opvolger mee.

Hoewel Van Veen eerst dacht nog een paar jaar door te gaan, is hij er van overtuigd, dat je toch ook niet moet uitstappen als het te laat is. En zeker in deze tijd, moet je plaats maken voor de jongeren.

Het afscheid valt hem zwaar. *„Sinds zijn opvolger er is, vindt hij het soms zo erg rustig. Dat valt tegen. Daar moet ik overdag nog wel aan wennen.”*

Raadswerk

„Gelukkig heb ik nogal wat avond-hobby's. Het raadswerk (hij zit voor de VVD in de gemeenteraad van Buren, red.) dat zou ik niet graag willen missen. Het is leuk en interessant werk.”

Verder heeft Henk van Veen de Nutsspaarbank in Buren, waar hij voorzitter is van het bestuur, de jaarmarkt en hij houdt van reizen.

De natuur trekt hem ook: „*Lekker op de fiets erop uit.*” En de Betuwe, daar blijft hij wonen. „*Het is een fijne streek. Je hecht er aan.*”

Zelfdoener

Van Veen noemt zichzelf een „*zelfdoener*”. De benodigde diploma’s behaalde hij in de avonduren en zijn schaarse vrije tijd. De Stichting was zijn achtste fabriek.

Na Drenthe, Groningen en Friesland, kwam hij in 1947 naar Gelderland, en werd directeur van het oude melkfabriekje de Stichting in Culemborg. Amper een jaar later werd een fusie aangegaan met het melkfabriekje *Oranje* aan de Kornedijk in Buren.

Weer vier jaar later werd een nieuwe fabriek gebouwd in Buren. „*Dat was gewoon noodzaak. Met de beide kleine fabriekjes kon het niet langer meer doorgaan. Ze waren sterk verouderd.*”

Bouwpastoor

„*Ja, ik ben eigenlijk bouwpastoor geweest. Echt moeilijk was het niet. We kozen voor Buren omdat daar voldoende woningen beschikbaar waren voor het personeel, een zuiveringsinstallatie, kortom gunstige voorwaarden.*”

„*De nieuwe fabriek behield de naam de Stichting. Deze vindt zijn oorsprong in het initiatief van een aantal boeren uit de omgeving van Culemborg en Maurik, die na de oorlog zelf een fabriek begonnen. In de Tweede Wereldoorlog leverden zij aan een particuliere fabriek en werden toen behoorlijk afgedroogd*”, verklaart Henk van Veen.

Onder zijn leiding groeide de Stichting gestaag naar een melkproductie nu van maar liefst 70 miljoen kilo per jaar, geleverd door ongeveer 500 boeren.

Kaas

Het leeuwendeel van de melk wordt omgezet in kaas. „*Een produkt wat erg gewild is. Kaas maakt een goede prijs. De opdracht van de directeur is de melk tot de hoogst mogelijke waarde te maken.*”

Door zijn boerenafkomst en het persoonlijk contact heeft Van Veen het vertrouwen van de boeren. „*In het begin was het zuiver pionieren. De Betuwe liep achter. Nu is die achterstand best ingehaald. Met de machinist ging ik dan mee de zaak installeren en zelf inmelken. Daarnaast bracht ik werkbezoeken. Als er iets mis was, met de kwaliteit bijvoorbeeld, dan ging ik polshoogte nemen. Dan krijg je een verdomd goed contact met de mensen.*”

Directeur Burense zuivelfabriek nam afscheid

TIEL -Zeer velen hebben in het wegrestaurant „*De Betuwe*” van de gelegenheid gebruik gemaakt, afscheid te nemen van dhr. H. Th. van Veen, die wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd zijn taak als directeur der Burense Zuivelfabriek beëindigde. Het aantal receptiegan-
gers kan veilig op 600 worden geschat.

Dhr. en mevr. Van Veen kwamen in een oude Ford aan. Het feestcomité o.l.v. dhr. F. A. van Dijk is maanden bezig geweest om voor een prima organisatie zorg te dragen. Dhr. Henk van Veen had dit trouwens verdiend, want hij heeft de Burense zuivelfabriek, regionaal, nationaal en internationaal tot een bloeiend bedrijf gemaakt. Door zijn ijver, toewijding, handelstalent en veelzijdigheid. Mede door zijn humor en kunst met mensen te kunnen omgaan. Deze kwamen hem nu danken, voor alles wat hij voor deze streek en ver daar buiten op energieke wijze heeft verricht. Aan de nieuwe directeur, die hartelijk werd verwelkomd, maar zich bescheiden op de achtergrond hield de taak deze bloei te bestendigen. Een zware taak. De voorzitter van het bestuur, dhr. C. Kranendonk, heeft zijn verdiensten in het licht gesteld. Hij bezit even als zijn directeur de gaven zijn woorden met humor te kruiden.

Enkele keren moest hij zijn rede onderbreken om weer een stroom van bezoekers(sters) binnen te laten. Schetsend zijn loopbaan, zijn betekenis voor de zuivelfabriek, aantonnend. De dankbaarheid en sympathie kwamen tot uitdrukking in het schenken van een fraaie eikenhouten tafel. Eveneens een schilderij, dat skisport weergeeft. De opvolger van dhr. Van Veen, dhr. Assenbergh uit Rouveen, kan men tijdens de a.s. herfstvergadering ter kennismaking ontmoeten. De voorzitter herdacht allen, die zich voor de Burense zuivelfabriek verdienstelijk maakten. Voorts was het voltallig college van b. en w, met de gemeentesecretaris en tal van raadsleden, aanwezig.

Burgemeester L. J. Hommes ging evenals voorzitter C. Kranendonk op de anecdotische toer. Daarna de betekenis schetsend van het raadslidmaatschap van de scheidende directeur, die bij het uitoefenen van zijn raadslidmaatschap, nimmer zijn bedrijf uit het oog verloor. Namens de raadsleden bood hij het tinwerk *De kaasdragers*. aan. Hij heeft nog in talrijke lichamen, Nutsspaarbank, Waarborgfonds zitting, waar hij nu meer nog dan vroeger, zijn beste krachten aan kan wijden. Deze altijd bezige man, die zijn zuivelfabriek groot maakte is vijftig jaar in het zuivelbedrijf werkzaam. Een gouden jubileum dus. Daarom heeft het H. M. de Koningin behaagd hem de eremedaille in goud, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau te verlenen.

Aldus zijn verdiensten erkennend. De burgemeester speldde hem het eremetaal op de jas. Een streekgenoot overhandigde een pentekening. Hem adviserend zijn pensioentijd zinnig te besteden. Na het dankwoord van de scheidende directeur begaf men zich naar de Zoelense Brug, een stuk landelijk schoon, om zich met talrijke gasten aan een maaltijd te verenigen. Hier zaten o.m. aan de ereleden, oud bestuursleden, de werkers van het eerste uur, de heren: M. J. van den Anker en H. van Vuren.

De laatste heeft op goed doordachte wijze, zeer rustig, het moeilijke begin geschetst. Dhr. Van Veen heeft zijn stempel op de fabriek gedrukt en zijn taak verricht. Hij pleitte voor de huidige zelfstandigheid, waarschuwde niet in een monopolie stelsel ten onder te gaan. Opdat deze fabriek zal blijven het belangrijke zuivelblok voor Midden Nederland.

Terwijl allen van de maaltijd genoten, spoedde feestleider F. A. van Dijk zich reeds naar het volgende evenement, het Beusichemse Zoetzand, waar: personeel, boeren, commissarissen en melkrijders voor een feestavond waren uitgenodigd. Deze avond die zeker 150 gasten telde, was gewijd aan zang, dans, muziek en voordracht. Met wederom lovende woorden, toespraken en geschenken. Zeer geslaagd. Voor de familie Van Veen een drukke dag. Een ondubbelzinnige beloning voor de arbeid, met hoofd, hart en handen, voor het welzijn der streek.

1985-04-26 (mogelijk Tielse Courant?)

Leden worden geïnformeerd over mogelijke fusie met Coberco

Voortbestaan van Burense melkfabriek staat ter discussie

BUREN „*De stemming onder de leden is redelijk positief. Natuurlijk, men moet aan het idee wennen, naar de situatie toe groeien*”.

Woorden van voorzitter C. van Dord van de Raad van Bestuur van de coöperatieve melkfabriek de *Stichting in Buren* over de contactavonden, die tot nu toe gehouden zijn en tijdens welke de leden geïnformeerd werden over een mogelijke fusie met Coberco.

Er zijn nu twee contactavonden gehouden, één in Zoelmond en één in Echteld. Vanavond - vrijdag - wordt er nog één in café De Zwaan in Wadenoyen gehouden en volgende week woensdag de laatste voor losse leveranciers in dorps huis de Avezathen in Kerk-Avezaath.

Voorzitter Van Dord is terughoudend in zijn commentaar en zegt, dat de leden op de gehouden avonden „*redelijk positief*” reageerden.

TWEEDERDE

De coöperatieve melkfabriek de Stichting heeft ongeveer 300 leden. Door dreigende exploitatietekorten zoekt het bestuur aansluiting bij Coberco, een omvangrijk concern met vele vestigingen in het land. Als het zover mocht komen dat over al dan niet fuseren moet worden beslist, zal tweederde derde van het aantal stemmen van de dan aanwezige leden nodig zijn.

Die betreffende ledenvergadering, waarin over de toekomst van de Burense melkfabriek wordt beslist, zal vóór 22 mei moeten plaatsvinden, want op die dag heeft Coberco een eigen ledenvergadering en die wil dan weten hoe de stellingname van de leden van de Burense melkfabriek is.

SLUITING

Als het uiteindelijk tot een fusie komt, zal dat betekenen, dat de kaasmakerij in Buren per 1 januari 1986 gesloten zal worden en het melkstation per 1 januari 1987. Het zou inhouden dat er dan een einde gekomen is aan het bestaan van het bedrijf in Buren. Voorzitter Van Dord beaamt dat dat een trieste aangelegenheid zou zijn, maar dat er door dreigende exploitatietekorten eenvoudig niet te ontkomen is aan een fusie.

In Buren bestaat een personeelsbestand van ongeveer vijftig. Voorzitter Van Dord stelt, dat alle medewerkers elders bij Coberco-bedrijven herplaatst kunnen worden.

Aanvulling in 2014

Uit Boek; 'Een begerlijk product' 1990 (historie MELKUNIE)

blz. 139.....In 1985 traden twee nieuwe B-leden toe: '*De Stichting*' te Buren en de '*Linge*' te Arkel.....

Nieuwsblad vh Noorden 1986-05-07

Klein stukje uit jr.-verslag MELKUNIE:

.....Het proces van sluiting van kleine bedrijven en schaalvergroting gaat bij de *Melkunie* gestaag door. Voorzitter drs. C. Timmer van de hoofddirectie zei 'dat de *Melkunie* studeert op de mogelijke sluiting van de vorig jaar zomer gekochte kaasfabriek '*De Stichting*' in de *Buren*. Veel wilde Timmer er nog niet over kwijt, wel zei hij dat het er naar uitziet dat het bedrijf niet open kan blijven.....